

Aki nem tud saját magán nevetni, az megérdemli, hogy mások mulassanak rajta.

(Brandy kapitány)

ÁRA
70
FILLÉR

Szabad Száj

III. évfolyam. (94.) 14. szám

1948 április 24

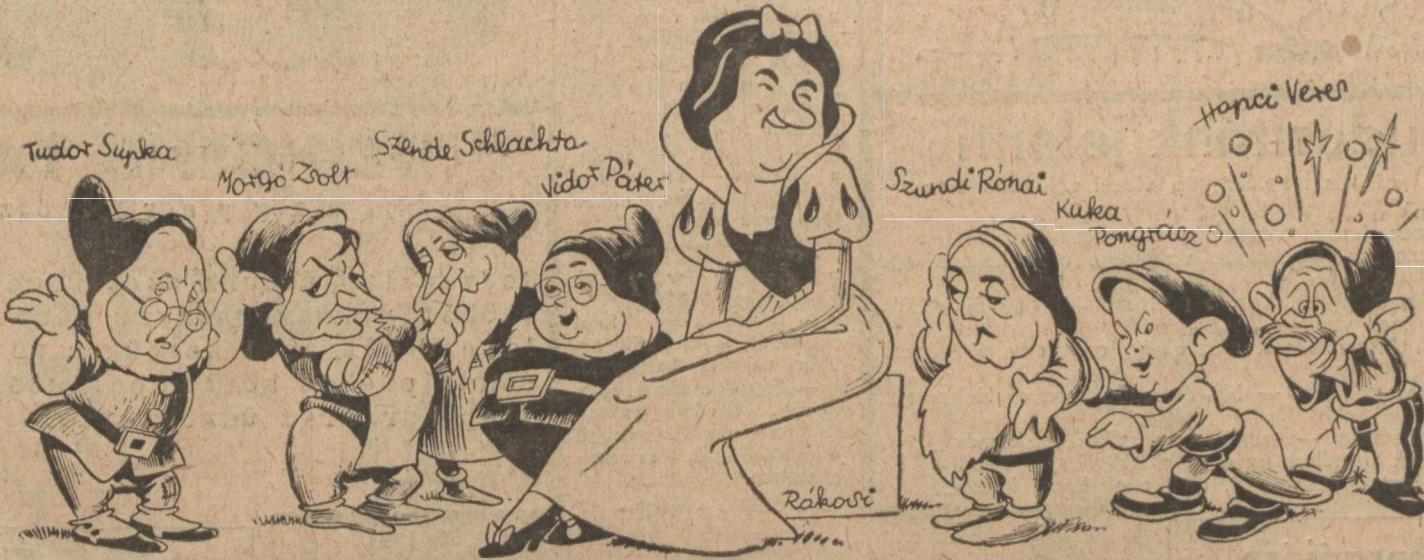
Vannak még szilárd emberek

— Nézze kérem, itt van ez a belépési nyilatkozat, legokosabban tesszi, ha belép a mi pártunkba. Irja a'á.
— Nem írom alá.
— De gondolja meg...
— Nem gondolom meg, mert először is én soha semmi pártinak tagja nem voltam, másodszor nincs politikai meggyőződése, harmadszor terrorizálni nem hagyom magamat és végül — már egy hónappal ezelőtt beléptem ebbe a pártba.

NA DE VANNAK...

„A szellemes ember gyakran zavarba jönne, ha társaságában nem lennének ostobák.”
(La Rochefoucauld)

Hópiroska és a 7 törpe

As elnök szólt

Egyik vállalatnál igazgatósági ülést tartottak. A vezérigazgató a figyelmesen odakészített üvegből vizet öntött magának, de az első korty után letette a poharat.
— Ihatatlan meleg — mondta bosszúsán.
— Csodálom — jegyezte meg a mellette ülő elnök — hogy meleg vizet adnak itt, ahol annyi léhűtő van.

TESSÉK EZT MEGHALLGATNI:

— Tévedni emberi dolog, de a tévedés beismerése a legmagasztalabb látvány, amit az ember erkölcsi téren nyújthat.
(Kossuth Lajos, 1874)

CSUDA KEDVES...

A viharos házasságot élő Cziterának azt mondja a felesége:
— Mit szólsz, milyen szelíd ez a mellettünk lakó házaspár?
— Ja — sóhajt Cziterák — azok vadházasságban élnek.

Megjött a miniszterelnök

— Remek színben vagy, Lajos, ügylatszük, jól tett a tengeri levegő.
— Ti se panaszkodhattok, öregem. Sokkal piszabb a színetek, mint amikor elmentem.

VEZÉRCIKK

A makadámiai polgár felkereste a tudós rabbit és megkérdezte, hogy helyesli-e a vélemény-nyilvánítás teljes szabadságát?
A bölcs férfiú a következő történettel válaszolt:
— Még a ferencjózsefi időkben történt, hogy egy nagy államférfiú kevésbé tehetséges fiát, az érettségi után, bölcs nevelője ezzel a tanáccsal bocsátotta útjára:
— Kedves fiam, mondja mindig és mindenütt azt, amit gondolsz.
Az ifjút ezután befolyásos papája beadta egy állami hivatalba, ahol a főnök megkérdezte tőle:
— Remélem, nagy kedvet és hajlamot érzel ehhez a pályához, fiam?
Az ifjút, majdnem azt felelte, «hogyan» midőn eszébe jutott a nevelője és nyíltan megmondta:
— Nincs kedvem hozzá, de a papa azt mondta, hogy a többi császi között majd csak felkapaszkodok én is a szamárlétrán.
Erre persze kidöbzték. A papa ekkor elhelyezte egy bankban, melynek vezérigazgatója jó barátja volt. Ő is megkérdezte az ifjút, van-e kedve a pályához, mire így felelt:
— Bizony nagy szegény előkelő családomra, hogy ilyen alacsonyrendű pályára kell lépnem, de mit csináljak, ha a miniszteriumból kidöbzték!
Mondanom sem kell, hogy nem lett belőle bankár és így ment ez még néhány helyen. Végre is a papa egy csúnya és társadalmilag törtető, dúsgazdag lány kezét kérte meg számára. Mikor azonban a lány megkérdezte, hogy szereti-e, a fiú így felelt:
— Kedvesem, ha magának nem volna annyi pénze és a mi címerünk nem lenne olyan kopott, bizony nem ülnék itt maga mellett.
Természetesen nyomban kiadták az útiút és így történt, hogy a fiúból nem lett semmi.
Itt elhallgatott az ősz tudós és a makadámiai polgár elgondolkozva kérdezte:
— Az lenne a tanulság ebből a példából, óh bölcs férfiú, hogy nem helyesled a szabad vélemény-nyilvánítást?
— Dehogynis, — kacagott az ősz írástudó, — ebből az a tanulság, hogy meg kell adni a jogot arra, hogy az ember megmondja azt, amit gondol, — de csakis olyan embernek, aki meggondolja azt, amit mond...

Emberismerő a javából

Ficeréné beállt a cselédszerzőhöz és így szólt:
— Főzőmindent szeretnék fogadni vidékre.
— No lányok — kérde Ficeré az elhelyezésre várakozó mindenesektől — kinek van kedve néhány napot vidéken tölteni?

A nagy megnyugtató

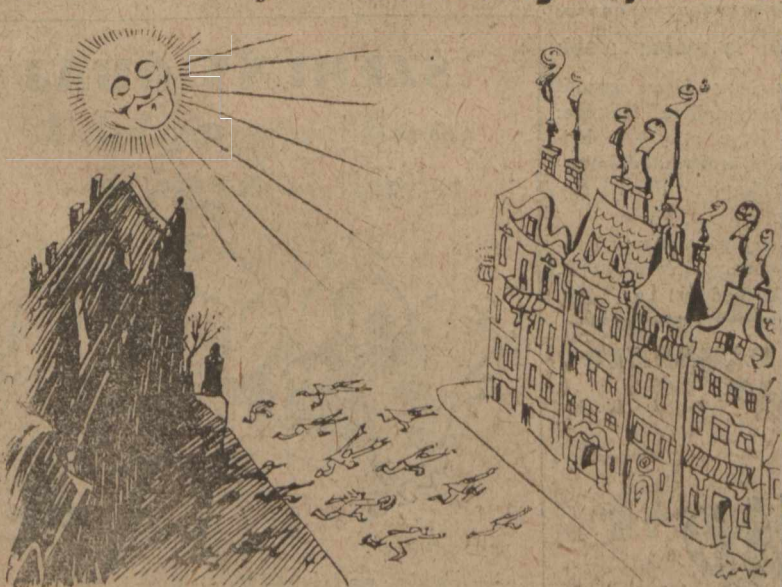

— Ne féljen, uram. Csak ritkán szoktam önt megválni.
— Az igaz, de akkor alaposan...

RÉMHÍREK IDEJÉN

Írtózatosan ordítózik, randalírozik egy pasas az utcán. A rendőr oda megy hozzá és erőiesen figyelmezteti:
— Bocsánat — mondja az ipse — én azt hittem, hogy csak suttogni nem szabad.

A „Szabad száj” meteorológiai jelentése

Itt a tavasz vége van a télnek. Örülnek is az emberek ennek.
S ahogy időváltózáskor szokták: Tüstént a napos oldalra mennek...

(Gáspár — Rex)

Totosugallat

— Megvan! X-et írok.

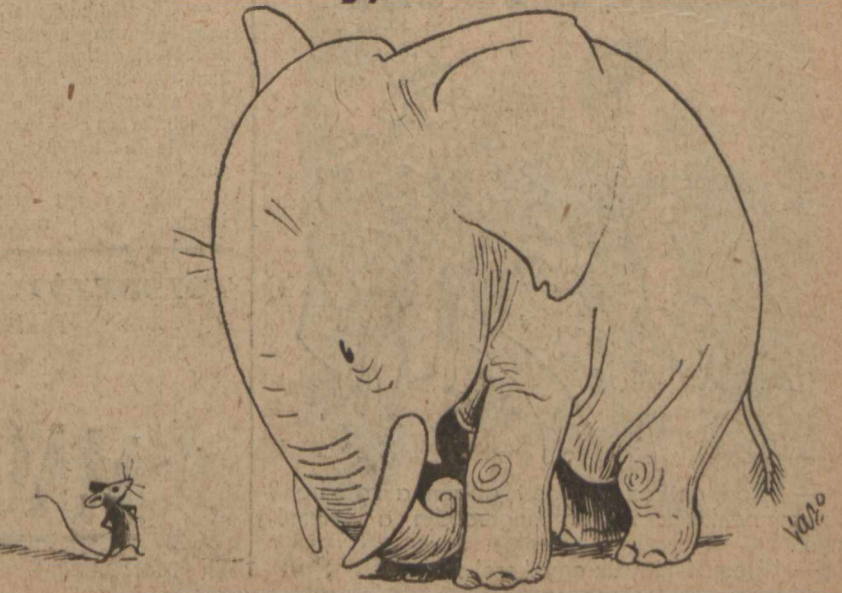
SAVANYUSÁG

A háza'ó becsönget egy házba. A vénkisasszony nyit ajtót.
— Üres boros üveget veszek! — mondja a háza'ó.
A vénkisasszony felháborodik:
— Úgy nézek én ki, mint aki bort iszik?
— Pardón, ecetes üveget akartam mondani...

A HÉT SLÁGERE

Két tisztviselő beszélget:
— Barátom, az új osztályvezetőnknek rendkívül intelligens arca van.
A másik legyint:
— A kérek. Csak szimulál...

Tenyészállatokat utal ki a földművelési minisztérium avagy a bürokrácia diadal

— Helló, Jumbóciska... Én ide lettem beosztva...

SZÍN-KRONIZÁLÁS az új filmrendelet alapján

«A filmhivatal elrendelheti, hogy a magyar feliratok, a filmek leírásai egyes eseményekre, utalásokra nem tartalmazhatnak... Itt látható, hogy milyen magyar felirat lesz a «Szerelmek szíve» és «A sheriff harca a postarablókkal» c. filmen.

Naja, akkor...

Lord Cockburn angol képviselő, skóciai birtokán üdülve, egy délután együtt üldögélt juhászai a hegyoldalon. A lord észrevette, hogy a juhok a leghidegebb részen húzták meg magukat. Így szólt a juhászhoz:

— John, ha én juh volnék, a halom másik oldalán feküdnék.

— Ugy ám — felelte a juhász — de ha mylord juh volna, akkor több esze lenne.

JÓ SZÍV

— Kérek egy falat ennielől, állásnéküli artista vagyok, kardnyelő. Sajnádom uram, hogy éheznek, kardom nincs, de ha egy kicsorbulót elfogad, szívesen odaadom.

DRINGEND TÁVIRAT

magyar közlöny

budapest

Kedves lapársunk stop ünnepélyesen kihívjuk önöket munkaversenyre stop esélyek kiegyenlítése céljából kérjük a rövidebb terjedelmű rendeleteket közlés céljából nekünk átengedni stop kartársi üdvözléssel

szabad száj szerkesztősége

Mexikói tudósítónk jelenti

Don Nagymelosz, a híres politikus meglátogatta vidéki választóit és megköszönésével tüntette ki őket:

- Nos szényor Agyalágyosz, hogy ityegosz a fityegosz?
- Köszönöm don Nagymelosz, megvolnék valahogy, csak kellene egy új istálló a haciendoszomra.
- Rendben van szényor Agyalágyosz. Kap a pártoszomtól egy új istállót. Hát maga szényor Gyökéroz, hogy van?
- Köszönöm kérdését don Nagymelosz, megvolnék, csak egy új géposz kellene a műhelyeszombá.
- Meglesz, — feleli a híres politikus. — Na és maga szényor Hohemosz, mit szeretne?
- Én, — feleli szényor Hohemosz, — csupán egy colistokkot kérek.
- Aztán minek kell magának caballero az a colistokk?
- Hogy megmérjem rajta azt a nyavaloszt, amit ezek kapni fognak.

Egy újsághír margójára

«Dinnyés miniszterelnök dubrovnikai villájában, fuvalán ismertette meg a díszőrséggel a magyar dalokat.»

— Jé... A miniszterelnök bácsi is típusfurulyán tanult a suliban?

Mosolygó parlament

A közönség már értesült arról, hogy megindul a politikai gyermekvonaat. A tervpályázatok munkaversenyyel órák alatt készültek el. A pártok közötti értekezlet, figyelemmel a pártok számárányára, ezt a tervet fogadta el:

A vonatvezető Rakosi Mátyás, akit, amikor áll a vonat, Marosán György helyettesít. A mozdonyvezető Gerő Ernő, a fűtő Révai József. Melé adogatónak próbaidőre Erdő Ferencet alkalmazták, de a felügyeletére kirendelt Gyöngyösi János főellenőr megállapítása szerint nem fog beválni, mert gyakran akar rossz jár tenni a tűzre. Az állomásfőnök, Dinnyés Lajos szeme mindentől ott van, az indító korong pedig Nógrádi Sándor kipróbált kezébe került.

A pénztárnál Vas Zoltán ül. Nagy művész legyen, aki itt bíccselni tud. A fékező pályázal mellőzésevel Balogh páter lett. Van praxisa benne. A váltó- és sorompóigazgatónak, Fatkás Mihálynak nem sok dolga lesz, mert óvatosságból sok potyautas bántára már kellő időben leeresztette a sorompót. A kerekéket Darvas József kopogtatja és Dobi lesz a főkalauz.

A hatalmas szerelvény, amelynek egyik legutóbbi

EJHA...

A legtöbb ember azért ragaszkodik az elvekhez és jelszavakhoz, mert megkíméli őt a fáradtságtól, amelyet a gondolkodás okoz...

(Ru-Das, izlandi bölcs)

A kiskapuban

Két színész beszélget Balassa Jánosról, a bohém színész-íróról.

— Te, ennek a Jancsinak impregnált torka van.

— Mi az, hogy impregnált torka?

— Nem engedi át a vizet.

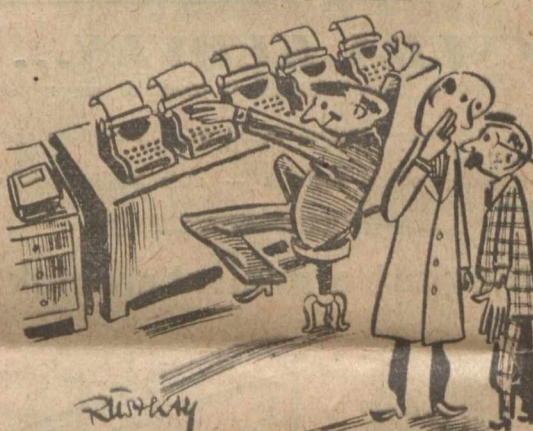
megrokkant utasokkal telt kocsiját teszerelvénynek nevezték el, menekészen áll. Van egy fenntartott kocsit «Egyedül vagyunk» felirattal, egyik fülkéjében Veres Péter ül a vendégeivel, a másikkban Vészi Mátyás szülőben. Jól felszerelt bűfékocsi is van, főttatrakciója a borjú, Kunszery Gyula, aki rögtönzött rignusokkal szervírozza a kisfröccsöt. Van egy tanuló-kocsi Ortlay Gyula tanár úr vezényletével, kezében a tábla: «Tanulj jobban!» Egy csomó srác szorong a kocsiban, Barankovics István, Zsolt Béla, Justus Pál, Nagy László. Akik be nem fértek, a váróteremben vannak.

Alig lehet észrevenni a szerelvény végén a pakli-kocsit. Ott székel a páter, mellette ül a kis-író-deák, Parragi György egy főkönyvből mélyedve. Gyorsan fordul a kocsit ajtaja, emberek jönnek, mennek.

A legtöbbet ígérő ott marad.

Paff

A FAVORIT

— Ez biztosan megnyeri a munkaversenyt! Azelőtt zongoraművész volt.

Tsalafinta tanmese azokról, akik tsalhatatlannak tartják magukat

Az idős természetlan professzor világéletében precíz ember volt. Nem igen tévedett, de ha valami mégsem sikerült neki, hibáját a világ semmi kincsért be nem ismerte volna. Történt, hogy egyszer kísérleteket akart bebizonyítani, hogy légüres térben sem emberi, sem állati élet nem lehetséges. Fémháza alá élő egeret helyezett és a levegőt kiszivattyúzta. Jó öt perc elteltével megszöalt:

— Most pedig figyeljünk ide! — Ezzel leemelte a fémházat, mely alól általános derűtség közepette, az eger nagy életvidám ággal tovairamodott. Az osztályvidám hangulatát nem lehetett egykönnyen lecsillapítani. Az öregúr is megörökönyöde nézte a esodát, azt azonban semmi kincsért nem akarván elismerni, hogy az ő légritkító berendezése hibás. Fejesőlván megszöalt:

— Rossz volt az eger!

A JÓSZÍVŰ FŐNÖK

Dr. Dalnoky Viktor, a k'encedik X-t taposó, de ma is gyönyörű hangú és töretlen humorú nagy művészünk mesélte ezt az édes történetet.

Két tisztviselő beszélget és azt mondja az egyik:

— Azért ma már vannak jóérzésű főnökök is. Egyik rokonom például a napokban túlórázott a hivatalban és a főnöke észrevette, hogy a túlesztelt munkától teljesen kifáradt. Megkérdezte, hogy messze lakik-e és van-e otthon rendes vacsorája? Rokonom kint lakik a Zuglóban és bizony nagyon szűkös viszonyok között él, mire főnöke azonnal felajánlotta, hogy az autóján hazaviszi magához, pa-

zar vacsorával és italokkal kínálta meg, majd fáradtságára való tekintettel felajánlotta, hogy aludjon nála és másnap ugyancsak az autójával vitte vissza a hivatalába.

— Hát ez gyönyörű — feleli a másik — ilyen derék főnökök még nem is hallottam. És ki az a rokonom?

— Az unokahúgom...

Házassági hirdetés

Az egyik budapesti lapban nemrégiben apróhirdetés jelent meg, amelyben egy apa bejelentette, hogy férjhez adná hét leányát. Másnap levelet kapott egy fiatalembertől, aki többek között ez írta:

«Hivatkozással tegnap megjelent apróhirdetésére, van szerencsém értesíteni, hogy hajlandó vagyok egyik lányát feleségül venni, de nagyon lekötelezne, ha előbb mintát küldene...»

Razziák idején

— Képzeld, miféle újabb mániája van a férjemnek. Moslánában, ha este hazajön, benéz az ágya alá, a szekrénybe, a fürdőszobába és csak azután veti le a kabátját. Mit gondolsz, mi lehet ez?

— Te, én azt hiszem, idegenellenőrző razzia.

MASZOBSZ jelszava: REGGEL MEG A DELBEN MEG A

ESTE MAGA MEG A
MEGA

Ilyen anyósokra lenne szükség!

A félelmetes anyja elmegy a házasságközvetítőhöz, hogy férjet keressen a lánya számára.

A közvetítő egy ismert fiatal képviselőt ajánl és lelkesen magasztalja a jó tulajdonságait:

— Nagyszerű ember ez ké-em. Jólkereső ügyvéd, fiatal, csinos ember és emellett kiűnő szónok.

— Nem baj — legyint a félelmetes anyja — majd én teszteltatom!

Jóból is megárt a sok

Az öreg János gazdát egyre kéri a felesége:

— Ugye aptya, a holnapi aranylakodalmunkon kapok tőled egy csokot?

— Ejnye asszony, minden huszonötéven előlról kezdted ezt a nótát.

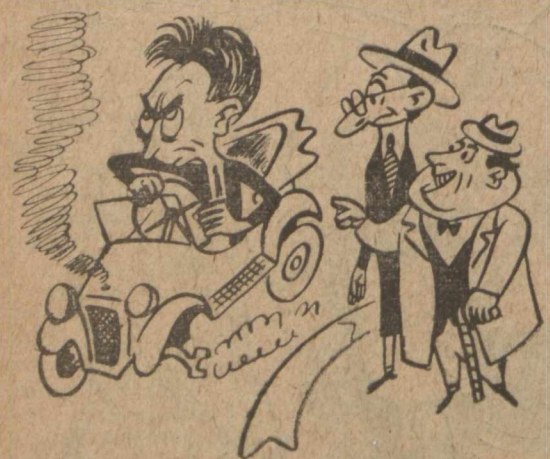
SZERÉNY ÓHAJ

— Odön, ne beszélj álmodban!

— De Matildkám, legalább álmodban engedj szóhoz jutni!...

ISMERTETŐ JEL

— Látod azt az embert abban a kocsiban? Ez mindenkinek nyíltan megmondja a véleményét.

— Látom. Hiányzik egy kereke...

TÖZSDEJÁTEKRA KÉNYSZERÍTIK A PARASZTOT KISEMBEREK GONDJA. BAJA

és még sok érdekes olvasnivaló

MAGYAR VASÁRNAP

legújabb számában.

Ügylátszik, akkoriban
is így volt...

A jólneveltség nagy hiba
manapság. Oly sok min-
denből kizárja az em-
bert.

(O. Wilde)

LONDONBAN HEJ VAN!

(DE NEM A KIVÁNDORLÓK RÉSZÉRE!)

NEM MI MONDJUK,
HOLGYEIM...

Hölgyek, akik nagyon
is sokat törődnek a kör-
meikkel, olyanok, mint
az államok, melyek min-
dig fegyvereket javítják.
(Jerome K. Jerome)

A GÁRDA KIVONUL

— A feleségem kötötte rá, őrnagy úr! Azt
mondja, sohasem ismer meg a tömegben...

Proccék Angliában

Újgazdagok deutazzák
a szigetországot és újjak
alkalmával meglekintik
Stanley szülőházát is.
Meglehetősen közömbö-
sen szemlélik, aztán új-
gazdagné flegmatikusan
kijelenti:

— Hanem egy ilyen
híres ember igazán vehe-
tett volna magának egy
csinosabb szülőházát is.

Éjjél után

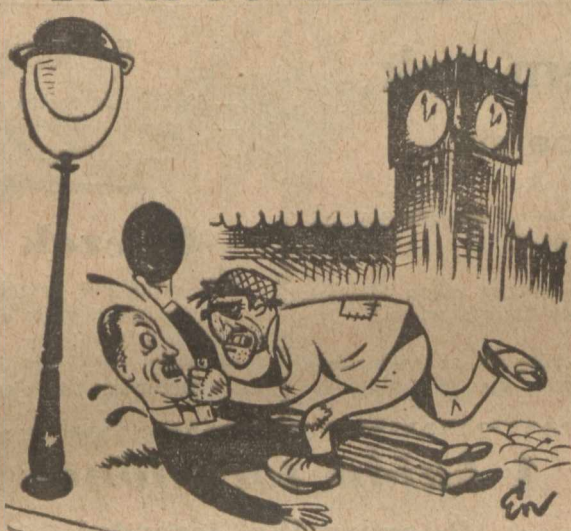
Mr. Smith elázva jön
haza és így szól a fele-
ségéhez:

— Szervusz, drágám.
Hol a papucsom?

— Az ágy alatt.

— Remek. És hol az
ágy?

FŐ A JÓ MODOR!

— De Sir, ön be sem mutatkozott!!!

Angol humor

Egy kapura kiírták:
„Tehén és ló eladó.”

Az idegen bemegy az
udvarra és azt mondja,
szeretné látni az állato-
kat. Egy csontvázat vez-
etnek eléje. A vevő rá-
néz, megcsóvája a fejét
és így szól:

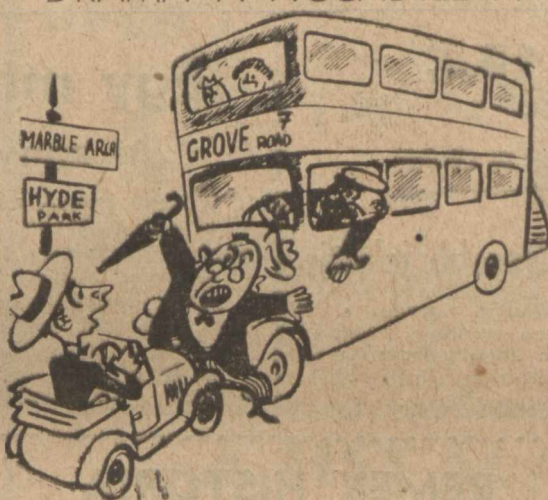
— Ha ez tehén, akkor
a lovat vásárolok meg,
ha ez ló, akkor a tehe-
net veszem meg. Ha el-
lenben ez mind a kettő,
akkor egyik sem kell.

A színházban egy hölgy
megkérdezi a mögötte
ülő urat:

— Talán zavarja a ka-
lapom, uram?

— Engem nem, hanem
a feleségemet annál in-
kább, mert ő is pont
ilyent akar.

DRÁMA A PICCADILLYN

— Nem tud vigyázni?! Ha ez a gentleman
nem került volna közénk, még valami baleset
történhetett volna...

A legjobb angol orvosvív

Az orvost éjszaka ide-
jön egy beteghez hivat-
ják, akit még nem ismer.
Azt hallja, hogy a beteg
borzasztó állapotban van.

Egy pillantást vet rá
és máris kész a diagnó-
zis. Félrehívja a beteg
feleségét és súgva mondja
neki:

— Miért hívatott ilyen
későn? Az uram nem le-
het segíteni. Már lila a
keze.

— De kérem, doktor
úr — szól az asszony —,
csak azért lila a keze,
mert az uram szobafestő.

— Szerencsése — mondja
az orvos eltűnődve. —
Ha nem volna szoba-
festő, már régen elpatkolt
volna...

Az elmúlt háború győztes anyagtakarékosági vice

A Regent-Streeten egy benzinhány miatt biciklin
járó vállalati igazgató találkozott egyik barátjá-
val, aki egy autéhoz hasonló járművet hajtott a
saját lábával.

— Mit használasz, John, benzint vagy gázt?

— Egyiket se — hangzott a válasz — hanem
autósuggesztőt...

AZ EPSOMI DERBYN

— Mi van a 7-essel? Győzelemre és helyre-
fogadtam!

— Akkor dupla esélyed van. Külön fut a ló és
külön a zsoké...

A hitvesgyilkos. avagy az angol flegma

— Pincér, mártól kezdve csak egy reggelit
kérek...

A legújabb találmány

Rádió süketnémák szá-
mára.

Anglia, a sportok hazája

Furesa nép az angol.
Hogy egy francia érdek-
lődjék a bokszerküzés
iránt, azt kell csak neki
mondani, hogy nemzete
becsülete forog kockán,
egy angol viszont meg-
lehet nyerni a háború
számára, ha bebeszéli
neki, hogy a háború
olyan, mint egy boksz-
meccs.

(André Maurois)

Akasztófahumor

H. G. Wells, a kiváló
angol író, fiatal korában
egyik barátjával „The
New Review” címen fo-
lyóiratot alapított, me-
ly nem valami jól, sőt
mondhatni, rosszul ment.

Egy napon a két szer-
kesztő egy kávéház ter-
aszán üldögélt, amikor
az utcán egy halottasko-
csi ment el. Wells kese-
rűen jelentette ki:

— Fogadjunk, hogy
most is egyik előfizető-
ket temetik.

Ezt mi férfiak aláírjuk...

Az átlagos emberi ház-
ban egy olyan nyílás
van, melyen bejön a
pénz és száz olyan nyí-
lás, ahol kimegy: a fér-
finak azzal az egy nyí-
lással van dolga, a nő-
nek azzal a másik szá-
zal.

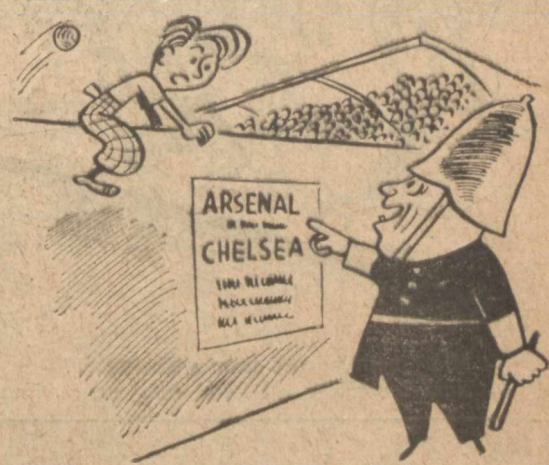
(Chesterton)

SHAW, MINT KRITIKUS

Shaw ifjú korában színházi kritikus volt. Egy alkalommal így szólt hozzá
egyik barátja:

— Hogyan írhattál egy ilyen unalmas boházatról annyira enyhén kritikát?
— Hja, kedves barátom — felelte Shaw — a szerző veszedelmesen erős
fiú a mint a boházatából is láthatod, nem ismeri a tréfát.

A londoni rendőr

— Gentleman!... Fáradjon le onnan és mondja
el, mi történt az első felidőben.

Előkelő hús

— Kit szabad bejelenté-
nem?

Alternativa

— Rettenetes ez a pi-
pafüst — jajgat a lord
felesége —, nem bírom
a szagát.

— John — szól a lord
az inasához — vidd ki!

— Parancsára, mylord,
a pipát vagy a kegyel-
mes asszonyt?

Precíz válasz

— Mari, pókhálót lá-
tok a sarokban. Mi en-
nek az oka?

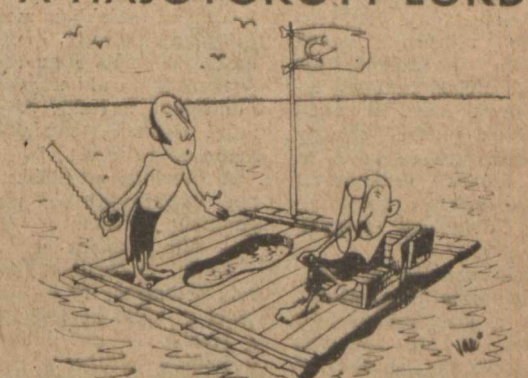
— A pók.

Egy őszinte politikus

Edward Stanhope an-
gol államférfi egy alka-
lommal a lordok házá-
ban így fejezte be szó-
noklatát:

— Nagy Sándor sirt,
hogy nincsen egy másik
világ, melyet meghódít-
hatna: mi angolok, ami-
kor felöltöztetjük az em-
beri nemet, sirunk, hogy
nincs egy másik emberi-
ség, melyet levetkőztet-
hetnénk.

A HAJÓTORÓTT LORD

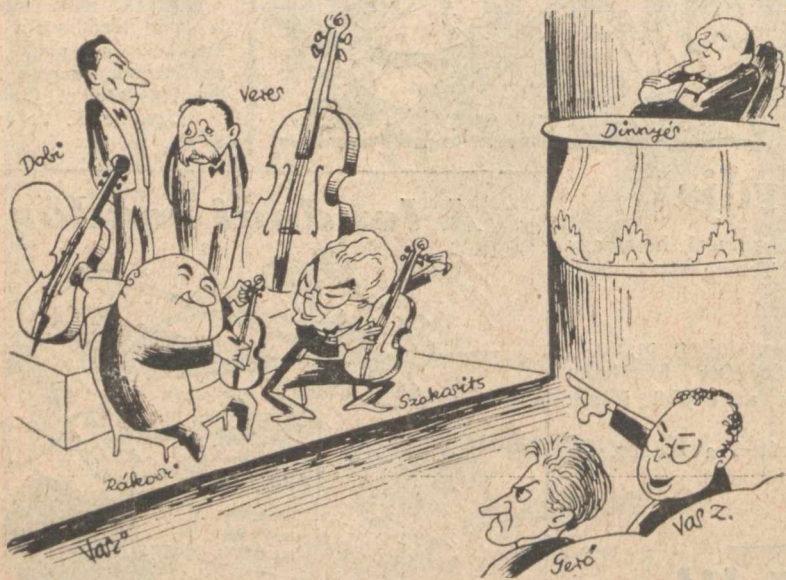
— Mylord, kész a fürdő!...

A SCOTLAND YARDON

— Akár hiszi, akár nem, felügyelő úr, tökéle-
tesen elfelejtettem, hová rejtettem a lopott éksze-
reket. Azért jöttem el, hogy nyomozzák ki...

A NAGY VONÓSNÉGYES

— Miért nem kezdik már a koncertet?
— Nem lehet. Ők ott hátul még nem stimmelnek...

(Vasi rajza)

Amilyen az eszköz, olyan az eredmény

Kiskunsági lanyai tanító meséli. Hiteles.

Valahonnan a hetedik határból új gyereket hoztak az iskolába. Pirosképű, egészséges, szép kis kölyök volt, de afféle homoki vadóc, a szentnek sem lehetett szólásra bírni. Igért neki a tanító cukrot, lovat, ostort, pipát és mindent, amit csak megkívánhat egy hatéves pocok, de hiába. Napokon át kísérletezett eredménytelenül, egyszer aztán türelmét vesztette és lehúzott neki egy pofont. A hatás csodálatos volt. Megszólt a néma gyerek és azt mondta:

— Hogy a nehézség essön a kezébe.

A legújabb divat, az uszályos ruha

— Látod? Ez a divatos ruha.
— Ühüm. És milyen nagy sleppje van...

(Gáspár Antal rajza)

Bírák és ügyvédek kara Ries miniszterhez:

— Nem ütik a jogászt agyon...?

Pest 1948...

Két polgár találkozik az utcán:
— Hogy-vagy, hogy-vagy?
— Köszönöm öregem. Élek és pirulok.

A Sz Nobel-díj legesélyesebb jelöltje

Procc Tihamérén vértömlesztést végeznek s a szükséges vért egy meglehetősen szegényes külsejű ember adja. Procc úr, mielőtt a karját odanyújtja, az orvoshoz fordul:
— Doktor úr, lehetőleg szűrve kérem...

VALAMIKOR IGY VOLT

A szépasszony olyan, mint a földgyfa. Evente egy gyűrűvel gyarapodik. (Szűllő Géza)

S z e r e l e m

— Ha nem szereted a menyasszonyodat, miért kérted meg a kezét?
— Tegnap együtt táncoltunk és nem tudtam, miről beszéljek veled.

REMEK HISTÓRIA

A G. F. multheti ülésén a bortermelesse kapcsolatos kérdésekről volt szó és az egyik jelenlévő — nyilván, hogy „gulgessint”-váltat igazolja — állandóan bele-szólt a mondanivalójába a „demokratikus” jelzőt. Beszélte demokratikus termelésről, demokratikus szülőtelepekről, demokratikus borkelésről és így tovább, egészen a borkelés demokratizálásáig.

Vas Zoltán, aki tudvalegileg frízók a nagyképségtől és a túlzásoktól, egy darabig hallgatta ezt a lelkes jelző-zuhatót, majd szelíden megkérdezte:
— Mondja, uram, mit ért ön a bortermeles demokratizálás alatt? Úgy gondolja, hogy a jövőben csak vörösbort fognak termelni...?

Egy milligramm nem sok, de annyi politika sincs benne...

A kiadó így szól a szerzőhöz:

— A legutóbbi könyve: „Hogy kapok asszonyt? Tanácsok a házastulandók számára” örült sikert ért el. Már eddig húszezer példány ment el.
— Akkor talán gondolhatnánk újabb kiadásra.
— Nem. Ellenben van egy proposíció: írjon nekem egy másik könyvet: „Hogy szabadulok meg a feleségemtől? Tanácsok válófélben lévő számára.”
— Na és biztos, hogy ennek is olyan sikere lesz?
— Mi az, hogy biztos? Aki megvette a maga első könyvét, az holtbiztosan megveszi a másodikát is.

Némely írók ne olvassák el...

Paul Gustave Guiches francia írónak, aki pályáján nagyon sokat küszködött és csalódott, egy alkalommal valaki egy író-társáról beszélt, aki hamar beérkezett.

— Igaz — felelte Guiches vállalt vonva — beérkezett, de csak azért, mert nem akart messzire menni.

A kaján törzsfőnök

(Ó-tanganyikái legenda)

A kannibálak foglyul ejtettek egy európai politikust, aki orrafele vadászott, oroszlanra. Nagy diadallal vitték főnökük elé, megkérdezni, vajjon sülve, vagy főve fogyasztják el a fehérbőrűt.

A főnök azonban rájuk parancsolt, hogy azonnal bocsássák szabadon.

— Hogyisne, — mondta — politikust megenni? Ezt az örömet nem fogjuk megszerezni az európaiaknak.

BIZONY, BIZONY...

A szerencse, hogy valaki tehetséges, még nem elég — külön tehetség kell a szerencséhez is. (Berlioz)

JAVULÁS

— Férje még mindig olyan finom ember, mint vőlegénykorában volt?
— Ó, dehogyan! Most már anyósvicceket gyárt!

Bocsánatot kérek!

A kiváló filozófus, aki nemrégiben nősült és fiatal, csinos lányt vett feleségül, minden szerda délután társaságot hív össze. Főleg tudósok találkoznak nála, de akad közöttük néha egy-egy fiatalabb író és költő is. A tudósok órákhozattal vitatkoznak és főleg elvont dolgokról tárgyalnak.

Múlt szerdán a háziga azda arról magyarázott, hogy a világ sokkal jobb lenne, ha az emberek megértőbben viselkednének egymással szemben. — Így van ez, barátaim a bocsánatkéréssel is — magyarázta a filozófus nagy hévvel. — Ha én valakit megbántok, azonnal bocsánatot kérek tőle és ezzel az ügy be is van fejezve. Tehát nagyon fontos, hogy minden esetben azonnal bocsánatot kérjünk, különben egészen eldurvul az emberiség.

A háziga azda körülnézett és örömmel állapította meg, hogy mindnyájan helyesnek, csak a fiatal költő csóválja a fejét.

— Mi az, barátom, maga nem ért velem egyet? — kérdezte dühösen.

— Ó, nem, mert én azt tartom, hogy lehetnek esetek, amikor az ember a bocsánatkéréssel nagyobb fájdalmat okoz valakinek, mint magával a sértéssel...

— Ez bolondság! — heveskedett a háziga azda. — Bizonyítsa be!
— Később talán bebizonyítom! — mondta

csendesen az ifjú költő.

Később a háziga azda felállt, az ablakhoz ment és kibajott rajta, hogy megnézzék, eláll-e az eső. A fiatal költő akkor gyorsan felállt, a tudós hátmögé lépett és tenyerével alaposan ráhúzott.

A filozófus megdöbbenően hátrafordult és magánkiül ordította:

— Mit jelenisen ez?
— Ó, bocsánatot kérek, professzor úr — sutogta a költő és lesütötte a szemét — azt hittem, a kedves felesége...

„Ravasz, mint a tavasz” jeligéjű húsvéti keresztrejtvényünk

helyes megfejtése a következő: 1. Metternich mondotta gr. Széchenyi István „Hitel” c. könyvére. (Semmi sem sebez jobban a igazságnál.) 2. gr. Schulenburg-Kehnert miniszternek, a jeni esata után, 1806 okt. 17-én Berlin falaira ragasztott kiáltványából fennmaradt szállóige. (Nyugalom az első polgári kötelesség.) Beérkezett 2370 megfejtés, ebből helyes volt 2093. (Többen nem választottak a két feladati kérdésre, csupán a rejtvény megfejtését küldték be!)

A könyvjutalmakat (sorshúzás útján) a következők nyertek:
Wellner Károly (Hdgy. Újszentimán 247, Kovács Agnes. Bp. Szt. Rókus-körház, Tóth Mihály Nagyroszt, Gergely Sarolta Bp. VI. Izabella-u. 80, Vigh Lajos Bp. X. Delej-u. 43, Visi Margit Bp. VI. Benczúr-u. 43, dr. Fornády Vilmosné Kispest, Csokonay-u. 48, Somogyi Gyula Mád, Posch Tiborné Bp. VII. Csányi-u. 11, Kiss József okl. tanár, Bp. XI. Nagyboldogasszony-u. 11—13.

A budapesti nyertesek április 21-én, szerdán d. e. 10—13 óra között szerkesztőségünkben vehetik át Király Dezső (Rex): Brandy kapitány és a többiek c. könyvét a vidékieknek postán küldjük el.

Asszonyom, csak egyszer...

próbálja ki a LUKRÉCIA melltartót!

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS FELELŐS KIADÓ:

KIRÁLY DEZSŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bajcsy-Zsilinszky-út 34. Telefon: 125—340*

Kéziratokat és rajzokat nem örzünk meg és nem adunk vissza.

Előfizetési díj 1 hónapra 3 forint, negyed évre 9 forint. Csekkszámolásam: 36.662

Hungária Hirlapnyomda Rt., Budapest V. Bajcsy-Zsilinszky-út 34.

Felelős: dr. Bródv László
A Szabad száj által alkotott alakok: — Hekus Lóci, Brandy kapitány stb. — bármely formában való szerepeltetése, vagy felhasználása a törvény tilalmába ütközik és az csak a szerkesztőség engedélyével lehetséges.

Tizenegy után két jegyet kell váltani a villamoson

— De kedves kalauz urak, hukk... mért kell nekem speciál négy jegyet váltani?

SCHEIBER HUGÓ 60 éves művészi jubileumára

— Ah, kedves művész úr, ügyéltszik, szeretné lefesteni ezt a gyönyörű csendéletet.
— Nem kérem, szeretném megenni...

Olvasójukhoz: Külföldi

sorozatunk kapcsán, jövőheti számunk külön oldalán „A Szovjet mosolya” címmel bemutatjuk a mai orosz humoros és satirikus irodalom gyöngyszemeit. Vidám bölcsesség és finom szatíra sugárzik orosz kar-társaink írásából és rajzaiból és szellemes csipkelődéssel pécézik ki az emberek, vagy intézmé-

nyek gyengéit és hibáit.

Habozó: A Kisgazda-pártban valóban sok szó esik mostanában az értelmiség és a polgárság bevonásáról. Nemhiába ag-rárpárt, ügyéltszik — berendezkedik a polgárkérté-szetre.

Természettudós: Ön té-ved, ha az országban végigvonuló porfelhőben, tudományos okokat kut-tat. Egyszerűen az tör-téni, hogy az államosít-lás nagy port vert fel.

Szép Heléna: Hódolat-tal köszöntjük. Az ope-rettiszmához igazán kitelt magáért. Réthy Eszter, Sárdi, Lányi remek, de leginkább Bródv karmes-tert irigyeljük. Mások agyban, alttalóval se tud-nak aludni, ő meg dirigál-lás közben is angyalian szundil...

Barbara, Medgyasszay Színház: Honthy itt. Hon-thy ott. Honthy minde-műt és tegyük hozzá, hogy mindenütt utólrhe-tellen. Feleki humorra el-enállhatatlan, Greguss ez-úttal mint bonviván, ke-vésbé. Horváth Jenő mu-zsikája kísé-bágyadi, főszáma nagyon jó, de ismerjük régebbiről. Le-het, hogy ez már a laka-rékössági akció megnyí-vánulása?

Jubileum. Április 13-án volt 25 esztendeje, hogy Berda József első verskö-tete megjelent. Mi is szere-ttelj köszöntjük a való-ban egyéni, izes dalok és finom spirituális ver-sek kiváló költőjét. Is-ten éllessel!